

POSTANOWIENIE

28 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Monika Koba

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 28 listopada 2025 r. w Warszawie
zażalenia adwokata P.G.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 23 lipca 2025 r., I CSK 3502/23,
w sprawie z powództwa P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko C. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

[A.T.]

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 10 czerwca 2025 r. (I CSK 3502/23),
odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki P. spółki z
ograniczoną odpowiedzialnością w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 25 listopada 2022 r., (VII Aga 327/22).

Postanowieniem z 23 lipca 2025 r. Sąd Najwyższy uzupełnił postanowienie
z 10 czerwca 2025 r. (I CSK 3502/23) i przyznał adwokatowi P.G. od Skarbu
Państwa – Sądu Apelacyjnego w Warszawie kwotę 6 642 zł tytułem kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym, podwyższonych o kwotę podatku od towarów i usług. W uzasadnieniu
wskazał, że pełnomocnik skarżącego, ustanowiony przez Sąd Apelacyjny w

Warszawie, wniósł w skardze kasacyjnej o przyznanie mu kosztów i złożył oświadczenie o ich nieopłaceniu. Wydając postanowienie z 10 czerwca 2025 r. Sąd Najwyższy przeoczył ten wniosek i rozpoznał go dopiero postanowieniem z 23 lipca 2025 r., wydanym na skutek wniosku pełnomocnika o uzupełnienie postanowienia z 10 czerwca 2025 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem w części ponad kwotę 6 645 zł adwokat P.G., reprezentujący powoda z urzędu.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 7 i § 4 ust. 1,2,3 i 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i nie ustalenie kosztów pomocy prawnej na kwotę 7200 zł powiększoną o podatek od towarów i usług, mimo że reprezentujący skarżącą adwokat nie świadczył pomocy prawnej na poprzednich etapach procesu.

Wskazując na powyższy zarzut domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie na rzecz adwokata P.G. łącznej kwoty 7200 zł powiększonej o kwotę podatku Vat tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego w razie uwzględnienia zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący.

Postanowienie, które zostało zaskarżone przez reprezentującego powoda pełnomocnika z urzędu, nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje jego niedopuszczalnością. Przypomnieć należy, że zarówno art. 394¹ § 1 k.p.c., jak i art. 394¹ § 1¹ k.p.c., dotyczą postanowień sądów pierwszej i drugiej instancji; żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest

zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 września 2020 r., V CO 96/20, niepubl.).

Nie można zatem skutecznie złożyć zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane w przedmiocie uzupełnienia postanowienia Sądu Najwyższego i zawartego w tym postanowieniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego. Jest ono postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej, brak zaś szczegółowej regulacji prawnej, która pozwalałaby na uchylenie ewentualnie zmianę takiego postanowienia na wniosek lub z urzędu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 listopada 2017 r., II UO 16/17, niepubl.; z 30 września 2020 r., I CZ 37/20, niepubl.; z 15 kwietnia 2021 r., V CSK 431/19, niepubl.; z 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20; z 7 grudnia 2021 r., II CZ 55/21, niepubl.; z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22, niepubl.; i z 24 stycznia 2023 r., III CZ 331/22, niepubl.).

To oczywiste uregulowanie wskazuje więc na to, że zażalenie wniesione na postanowienie Sądu Najwyższego uzupełniające postanowienie Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 4 listopada 2021, V CZ 65/21, niepubl.).

Niedopuszczalność zażalenia powoduje, że Sąd Najwyższy nie może objąć kontrolą zarzutów skarżącego dotyczących podstaw do zasądzenia na jego rzecz wyższej kwoty tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz powódki w postępowaniu kasacyjnym.

Z przytoczonych względów - na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. - orzeczono jak w sentencji.

[A.T.]

[a.ł.]

